

- iii) Czy art. 23 ust. 4 dyrektywy zawiera wyczerpujący i zamknięty wykaz kategorii wierzytelności, które mogą zostać wyłączone z umorzenia, czy też przeciwnie, wykaz ten jest jedynie przykładowy, a ustawodawca krajowy ma całkowitą swobodę w ustanowieniu takich kategorii wierzytelności, które mogą być wyłączone z umorzenia, jakie uzna za stosowne, o ile są one należycie uzasadnione zgodnie z jego prawem krajowym?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1023 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie ram restrukturyzacji zapobiegawczej, umorzenia długów i zakazów prowadzenia działalności oraz w sprawie środków zwiększających skuteczność postępowań dotyczących restrukturyzacji, niewypłacalności i umorzenia długów, a także zmieniająca dyrektywę (UE) 2017/1132 (dyrektywa o restrukturyzacji i upadłości) (Dz.U. 2019, L 172, s. 18).

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 7 września 2022 r. w sprawie T-651/20, KL / EBI, wniesione w dniu 16 listopada 2022 r. przez Europejski Bank Inwestycyjny

(Sprawa C-704/22 P)

(2023/C 112/21)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Europejski Bank Inwestycyjny (przedstawiciele: G. Faedo i I. Zanin, pełnomocnicy, wspierani przez adwokat A. Duron)

Druga strona postępowania: KL

Postanowieniem z dnia 30 stycznia 2023 r. prezes Trybunału wykreślił sprawę C-704/22 P z rejestru Trybunału i orzekł, że wnoszący odwołanie pokrywa własne koszty.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 7 września 2022 r. w sprawie T-751/20, KL/EBI, wniesione w dniu 16 listopada 2022 r. przez Europejski Bank Inwestycyjny

(Sprawa C-705/22 P)

(2023/C 112/22)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Europejski Bank Inwestycyjny (przedstawiciele: G. Faedo i. Zanin, pełnomocnicy wspierani przez A. Duron, avocate)

Druga strona postępowania: KL

Postanowieniem z dnia 30 stycznia 2023 r. prezes Trybunału wykreślił sprawę C-705/22 P z rejestru Trybunału i obciążył wnoszącego odwołanie jego własnymi kosztami.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 16 listopada 2022 r. – Asociación Española de Productores de Vacuno de Carne – ASOPROVAC/Administración General del Estado

(Sprawa C-708/22)

(2023/C 112/23)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Asociación Española de Productores de Vacuno de Carne – ASOPROVAC

Druga strona postępowania: Administración General del Estado

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4 i art. 32 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013⁽¹⁾ z dnia 17 grudnia 2013 r. oraz art. 60 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013⁽²⁾ z dnia 17 grudnia 2013 r. należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak Real Decreto 41/2021 [dekret królewski 41/2021], który w celu uniknięcia tworzenia sztucznych warunków w postaci przyznawania trwałych użytków zielonych przeznaczonych do użytku wspólnego, a będących własnością publiczną, beneficjentom, którzy ich nie użytkują, stanowi, że działalność w formie wypasu jest dopuszczalna jedynie wówczas, gdy jest prowadzona przy użyciu zwierząt z własnego gospodarstwa rolnego?
- 2) Czy art. 60 przywołanego rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 dotyczący tworzenia sztucznych warunków w celu uzyskania wsparcia należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak Real Decreto 41/2021, który ustanawia domniemanie sztucznego tworzenia warunków w celu uzyskania wsparcia w przypadkach, w których działalność rolnicza polegająca na wypasie na trwałych użytkach zielonych stanowiących własność publiczną i przeznaczonych do użytku wspólnego jest prowadzona z wykorzystaniem zwierząt, które nie pochodzą z gospodarstwa rolnego wnioskodawcy ubiegającego się o wsparcie?
- 3) Czy art. 4 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak Real Decreto 1075/2014 z dnia 19 grudnia 2014 r., zgodnie z którym wypas dokonywany na użytkach rolnych nie może zostać uznany za działalność polegającą na utrzymywaniu użytków rolnych w stanie, dzięki któremu nadają się one do wypasu?
- 4) Czy art. 4 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak Real Decreto 1075/2014 z dnia 19 grudnia 2014 r., zgodnie z którym osoby, które są jedynie posiadaczami niewyłącznego prawa do wypasu na gruntach, które nie stanowią ich własności, i które to osoby przenoszą to prawo na osobę trzecią, aby ta mogła korzystać z trwałych użytków zielonych w celu karmienia swoich zwierząt gospodarskich, nie prowadzą działalności rolniczej w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. c) ppkt (i) tego rozporządzenia?
- 5) Czy art. 4 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak Real Decreto 1075/2014 z dnia 19 grudnia 2014 r., zgodnie z którym osoby, które są jedynie posiadaczami niewyłącznego prawa do wypasu na gruntach przeznaczonych do użytku wspólnego, które nie stanowią ich własności, nie mogą być uważane za zarządców trwałych użytków zielonych, na których jest wykonywane prawo wypasu, w celu prowadzenia działalności polegającej na utrzymywaniu tych użytków rolnych w stanie, dzięki któremu nadają się one do wypasu?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 (Dz.U. 2013, L 347, s. 608).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. 2013, L 347, s. 549).

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 14 września 2022 r. w sprawach połączonych T-371/20 i T-554/20, Pollinis France/Komisja, wniesione w dniu 24 listopada 2022 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-726/22 P)

(2023/C 112/24)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Delaude, C. Ehrbar, G. Gattinara, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Pollinis France